

ZABRINJAVAJUĆI PODACI Trećina mladih na internetu komunicira s osobama koje ne poznaje

Autor mn/h

Nema tko nije zakazao i sad se sve svaljuje na leđa hrvatske Predsjednice samo zato što je jedan njezin problematičan gaf iskorišten da se pripremi teren za oduzimanje idućeg mandata.

No na primjeru tog navodnog gafa mogao bi se na fakultetu predavati pojam spina i spinanja! Nema dvojbe da je hrvatska predsjednica bila neprecizna, ukupno gledajući bojim se da je podcijenila srpsku perfidiju, a što je najgore ušla je u bitku posve sama, iako odnosi sa Srbijom nisu njezin privatni rat.

Kažem kako je u bitku ušla sama, jer je očito da je u pripremi zakazalo ministarstvo vanjskih poslova i njegova lebdeća ministrica. Čovjek ima dojam da upitate li ministricu vanjskih poslova sija li vani sunce - da bi ona najprije nazvala Plenkovića i pitala smije li reći da je sunčano ili je ipak pomalo i oblačno!

Svakakvih ministara vanjskih poslova smo imali pa i lošijih od današnje ministrice, ali ovakve neprimjetnosti, ovakve snishodljivosti prema premijeru, ovakve ustrašenosti, to još nismo vidjeli!

Zašto je zapravo došlo do susreta s Aleksandrom Vučićem? Kolinda Grabar-Kitarović ispravno je zaključila da je nemoguće od međunarodne zajednice tražiti angažman na hrvatskoj strani bez da se istoj toj međunarodnoj zajednici izađe u susret u njihovim prijedlozima. Izaći svijetu u susret danas, iz ove perspektive, znači pokušati otrgnuti Srbiju od Rusije, "privesti" je Europskoj uniji, pomoći dakle međunarodnoj zajednici kao što smo joj pomogli kada smo umjesto nje oslobodili Bihać za što, primjerice, Bošnjaci do dana današnjega ne pokazuju nikakvu zahvalnost!

Kolinda Grabar-Kitarović je po svoj prilici zaključila kako samo u takvoj trgovini možemo isposlovati neke relacije koje su nama vitalne, a koje sami ne možemo ostvariti. Primjerice, izborni zakon u BiH. Danas su na političku scenu ravnopravno Uniji i Americi izašli i Rusi i Turci i u tom kolopletu interesa ne postoji nikakva šansa da se izborimo za prava Hrvata u BiH, ako ne krenemo "igrati" s međunarodnom zajednicom.

'Pomozite nam oko Srbije i recite što možemo za vas napraviti' - to je himna koja svira od Njemačke do Amerike

Prestanimo si lagati - danas je posve razvidno kako mi sami definitivno nemamo snage da uvjerimo, zamolimo ili na bilo koji drugi način ishodimo, primjerice, promjenu izbornog zakona za Hrvate u BiH bez pomoći međunarodne zajednice. Ona će pak pomoći, ako mi njoj pomognemo. I to je krug koji je zatvoren. Tko ovo ne razumije, taj u politici ništa ne

razumije. Dok netko nema interesa, taj vam neće pomoći.

Srbija je danas interes i Europe i Amerike i Kolinda je razabrala kako se na tu kartu mora odigrati te da bez ove vrste matematike mi niz kapitalnih pitanja ne možemo riješiti. Pomozite nam oko Srbije i recite što možemo za vas napraviti, to je himna koja svira na svjetskim dvorovima, od Njemačke do Amerike, Kolinda je pjesmu čula i krenula je za tom melodijom. Dakako, mogla je i ništa ne napraviti kao što ništa nisu napravili ni Mesić ni Josipović. I to je opcija. No ako doista želite, a trebali bi željeti nešto poduzeti u svim tim krvavim temama, onda morate ući u ring i boriti se po pravilima koja su jasna.

Ovo je trenutak i ovo je prilika - Vučić je pokazao kako Srbija zna gdje su nestali

Naime, dvadeset godina nitko realno ništa nije napravio u otvorenim pitanjima sa Srbijom, osim što je svojedobno Tonči Vujić ishodio povrat dijela kulturnog blaga. Što smo sada dobili, imamo li neki saldo ovog posjeta? Kada bi imali Ministarstvo vanjskih poslova i kada hladnoća pomiješana s taštinskim animozitetom ne bi vladala u Banskim dvorima spram Pantovčaka, sada bi se moglo krenuti u diplomatsku ofenzivu. Naime, donijevši podatke o tri ubijene osobe, očito s lokacijom ukopa, Vučić je pokazao kako Srbija četvrt stoljeća čuva takve podatke. Čuva, taji i skriva te očito zna gdje su nestali! Premda godinama tvrdi suprotno! Sada je Vučić priznao kako dakle oni znaju gdje su nestali, da o tome imaju dokumentaciju i da kad ih pritisnete - to hoće i priznati. To što svi mi to pouzdano znamo istih tih četvrt stoljeća jer znamo tko nas je napao, diplomatski ništa ne znači, jer strani diplomati niti to znaju niti su to htjeli priznati. Ovo je trenutak i ovo je prilika da se na svim mogućim diplomatskim sastanicima, skupovima i bilateralama ova informacija raširi. Ali kako to očekivati od ministrice vanjskih poslova koja se ne usudi reći da je sunčano kada je sunčano niti da pada snijeg ako ne dobije s najvišeg mjesta potvrdu da vani pada snijeg?

Glede pak vukovarskih ada, razgovori su donijeli da sada barem imamo okvir kada idemo na sud, a prije ovog sastanka i ta je tema bila zaboravljena. Sada je barem stavljena u okvir. Dakle, još dvije godine pregovora, a onda na sud. Prije toga - dvadeset godina ničega. Kada bi imali Ministarstvo vanjskih poslova - trebalo bi, u nastavku uzajamne bilaterale, iz tjedna u tjedan inzistirati na najavi da bi Hrvati u Srbiji mogli dobiti jedno garantirano mjesto u srbijanskom parlamentu, kako je rečeno na ovom sastanku, jer bi to uistinu bio iskorak. Ni toga ne bi bilo da ovog susreta nije bilo. I 'last but not least' - Plenković, koji se ipak uključio u ovaj posjet, stavio je na dnevni red ratnu odštetu, što je sjajna stvar. Vučić je pristao da se formira zajednička komisija pa smo tako, nakon dugih dvadeset godina, afirmirali i ovu temu. Ni o tome dvadeset godina nije bilo riječi. Sve to skupa može djelovati malo, ali prije toga smo imali u svim tim temama - nulu!

Danas, kada nema iza sebe tenkove i topove, Vučić je tek prazna puška

Vučić je ovim posjetom pobjedu odnio na razini predstave, prekaljenog srpskog mangupluka koji je Srbima uvijek bio najvažniji, ali ta je poza sada bila bez punog sadržaja. Danas, kada nema iza sebe tenkove i topove, Vučić je i doslovno i metaforički tek prazna puška. No bilo je svakako trenutaka koje su tražile reakciju. Naime, pokazalo se kako morate biti posve svjesni s kim imate posla, da je ispred vas četnik, a iza njega pretežito četnička Srbija! Bez iluzija, molim. Da on nije samo bio četnik pred dvadeset godina, nego da je to danas i da će to biti sutra. Da Vučić i Vučićeva Srbija drže kako je u borbi s Hrvatima sve dozvoljeno i da je za interese Srbije sve dozvoljeno. I da se za njih ništa nije promijenilo u ovih dvadeset godina! I da bi opet sve ponovili kada bi mogli!

Kolinda Grabar-Kitarović primila je Vučića kao da prima nekog uobičajenog visokog gosta. Ona nije shvatila da joj dolazi četnik, velikosrbbin jučer, velikosrbbin danas, da je dolazi nadigrati, izigrati, poniziti, ohrabriti svoje dečke na i pri vlasti u Hrvatskoj, osvojiti koji metar prostora više! On, naime, razumije Kolindine motive i zna da će na tom susretu ona biti diplomatski suzdržana kako nalažu konvencije i bolji običaji.

Nije slučajno odabran Gvozd za posjet - skupljaju se nove puzzle iz stare, velikosrpske igre

No njegovo držanje nije nonšalantno, diplomatski neformalno, to nije taj slavni srbijanski šarm improvizacije bez smisla, za Aleksandra Vučića bitka za veliku Srbiju nije gotova i on je došao pažljivo skupljati nove puzzle iz te stare igre. I zato nije slučajno odabran Gvozd za posjet! Dajte nam radio postaje da pokrijemo signalom tzv. bivšu Krajinu pa ćemo sutra imati i adekvatni informativni program! Ako su opstale srpske Novosti, zašto sutra ne bi imali i takav informativni program na tim radio postajama! Pa ćemo se signalom vezati uz Banja Luku pa ćemo i tako ocrtati granice željene tvorevine! To je najnoviji hit. Prije toga je bilo - dajte nam mjesta u svim ministarstvima da kontroliramo kompletnu državu kako bismo točno znali što se gdje zbiva i da na dnevnoj razini utječemo na državnu politiku. Ne doduše kao nekad kada smo imali ustavnu kategoriju naroda, ali što bliže tom pojmu! A najbliže ćemo biti ako smo na vlasti! Dajte nam zajednicu srpskih općina u Slavoniji. Dajte nam ćirilicu i u Vukovaru, bez obzira na ratne rane! Sve su to puzzle iste igre!

Naime, borba protiv velike Srbije nije završena, samo se sada vodi drugačije. Vučić i njegove službe znale su kako će hrvatska predsjednica odšutjeti svaku njegovu četničku provokaciju, jer to nalažu diplomatski uzusi, te stoga što ona očito misli kako se baš na taj način, uzdizanjem pred političkim primitivcem, može biti dominantan. Ostavši bez realne pomoći Ministarstva vanjskih poslova, koje je ignoriralo posjet, Kolinda se sa svojim nejakim Uredom borila i protiv te šutnje Zrinjevca i protiv medijskih spinanja koji su imali jasnog nalogodavca. I zato je u prvom redu izgubila medijsku bitku, jer su spinanja o tome da vrijeđa udovice zauzela sve naslovnice!

Kolinda Grabar-Kitarović vrijeđa udovice?! Pogledajmo što je do sada radila kao predsjednica, stanimo na loptu pa promislimo koliko je ta optužba uopće realna? Je li ona ikada svojim držanjem naznačila da ima bilo kakvih dvojbi kada je riječ o braniteljima? Ali smisao spinanja i jest da se u gužvi i histeriji bježi od trezvenosti! Da kod nas egzistiraju nacionalno odgovorni mediji - ne bi se moglo dogoditi da Vučić ode u Gvozd i da tamo tobože usput afirmira Mikelića, jednog od prvih predsjednika zločinačke krajinske vlade, a da najveći broj medija to prešuti!

U Banskim dvorima Pupovac i 'savjetnik' iz Srbije vode poker, a Plenkoviću je na kocki Vlada

Mediji? Mediji su ne samo preskočili priču o Mikeliću, mediji su odšutjeli da Vučić docira koje zakone Sabor može donijeti, koji se pak njemu i ne sviđaju. Vučić je otkrio da on Pupovcu, po potrebi, sugerira kako se postaviti oko kojih zakona, što u situaciji kada o Pupovčevim glasovima ovisi vladajuća većina nije uopće trivijalno. Lukav, mudar, iskusan, Pupovac nije Bulj da o tome urla u Saboru, on pokuca na vrata premijeru pa u četiri oka ishodi ono što pred TV kamerama ne bi prošlo! Kako vidimo i čujemo, Vučić u tom došaptavanju igra zamjetnu ulogu. Nema medija koji je o ovom ozbiljnije progovorio,

premda je sada jasno da biti u koaliciji s Pupovcem znači biti u svojevrsnoj koaliciji s Vučićem. Sada je jasno da kada se donosi neki zakon ili neka odluka u kojoj Pupovac i Vučić misle isto, da se s tom mišlju kuca na vrata Plenkoviću! Odbije li ih, mogla bi mu pasti Vlada! To je poker koji se sada igra u Banskim dvorima!

Noći u suzama što Martić još nije u Kninu, a Srbija nije do Karlobaga

Dakle, da bi se sjelo sučelice Aleksandru Vučiću i da bi ishodilo ono što tražite i trebate, morate u prvom redu znati s kim imate posla. A Vučić od 2000. godine do danas, o razdoblju prije toga da i ne govorimo, svojim brojnim izjavama pokazuje kako svaku noć plače što Martić još nije u Kninu, a Srbija nije do Karlobaga.

Ne ispričavši se i ne priznavši što je govorio u Glini 1995., Vučić je zapravo pokazao kako se ni milimetra nije promijenio! Ne samo to, on je time ohrabrio i ovdašnje i tamošnje pristalice velike Srbije da se s borbom nastavi. I pritom ga nitko nije zaustavio, nitko mu osim Bulja nije protuslovio, zgrozio se i distancirao se od njega, napao ga verbalno i na bilo koji način ustao protiv tog evidentnog četnika.

U tom medijski posredovanom smislu zakazala je kompletna Hrvatska. Kolinda će ostati upamćena po svom gafu koji su mediji, jer je aktiviran plan B, razmahali preko svake mjere. Stanimo sada na loptu i pogledajmo o čemu je zapravo bila riječ. Dakle, tko god poznaje rad hrvatske predsjednice - taj zna kako uistinu cijeni branitelje, da je uvijek bila na njihovoj strani i da tu nema 'figu u džepu'.

Tko je pratio što je kod onog gafa ona rekla i kada je to rekla, uz malo dobrohotnosti mogao je razabrati kako je mislila u prvom redu na Keleminca i njegov prosvjed, kao i na prve prigovore s ljevice.

Evo sada Glavaševića s rukom na srcu i šahovnicom na čelu!

Ljevica je pak u vidu Glavaševića zauzela stav 'ma bit ćemo ako treba i Hrvatine, samo da smo protiv!' Bojan Glavašević, koji je svojedobno retorički pitao vukovarske branitelje otprilike 'kako to da oni boluju od PTSP-a, a srpski borci nemaju s tim toliko problema', za vijeke vjekova je izgubio bilo kakvu vjerodostojnost glede nastupanja s nacionalnih pozicija. O čemu nakon toga čovjek može razgovarati s Bojanom Glavaševićem? Ali, gle, evo sada Glavaševića s rukom na srcu i šahovnicom na čelu! Kako da ne! Dakle, u trenutku kada se Keleminac sprema za novu akciju, a Glavašević spina protiv predsjednice jer možda je tu pukotina da se sutra na Pantovčak gurne Milanovića, predsjednica daje onu izjavu u kojoj kaže: "Mi ne smijemo dopustiti da nam pojedinci s rubova političkog spektra definiraju politiku". Ako vidite kada je izjava izrečena, onda vidite i da se definitivno odnosi na Keleminčev prosvjed, o čemu će dan kasnije posvjedočiti i zastupnik Culej!

Radilo se o Kelemincu, jer je on prvi prosvjed i organizirao i glede njega su odmah sjevali prigovori iz Pupovčevog kruga, s obzirom na to da je Keleminac ne tako davno spalio jedan primjerak srpskih Novosti, da što se to događa, hoće li Keleminac ponovno paliti novine, do kuda će se ići s tim prosvjedima, da Beograd već negoduje, da prijete da neće doći...

Kako je samo koji sat kasnije prosvjed najavila i udruga udovica, a kako nije bilo u medijima dobre volje da se ukaže na ovaj detalj, krenula je medijska lavina. Kolinda je

prekasno reagirala, Ured je zaspao, a Plenkovićevo krilo u HDZ-u nije propustilo ovaj penal koji je neprecizna predsjednica sama skrivila.

Ponovio se posve isti scenarij koji se pojavio kod požara u Splitu. Premda je tada odmah bilo jasno kako nije kritizirala ministra obrane, premda je odmah bilo jasno na koga je mislila kada je pitala zašto vojska nije izašla ranije na teren kada gori kompletna splitska okolica, cijeli je medijski stroj bio pokrenut protiv nje i sve je završilo tezom "razmislit ćemo hoćemo li je podržati u drugoj kandidaturi“.

Posve isti scenarij događa se i sada pa se tako i sada novinski komentari vrte oko teze "nakon ovoga ćemo razmisliti hoćemo li je podržati na idućim izborima“. O tome je riječ i to je jedini smisao cijele akcije.

Pantovčak - jedina stožerna točka koju ne kontrolira Andrej Plenković

Dakle, Kolinda je bila neprecizna, žalosno je što su svi prešutjeti brojne Vučićeve provokacije, posjet je bio pomalo šlampavo organiziran, posve je, primjerice, nejasno zbog čega je nadbiskup Bozanić primio Vučića koji otvoreno prezire i vrijeđa Stepinca - sve je to točno, ali medijska hajka koja se pokrenula prema predsjednici svoje unutarne ishodište ima u tome što je Plenković odavno odlučio da je, ako ikako bude mogao, ne podrži u drugom mandatu.

Riječ je o tome da je Pantovčak jedina stožerna točka koju ne kontrolira Andrej Plenković i da je odavno pokazano kako Kolinda nije njegov izbor. Medijska i politička vojska bila je spremna za tu bitku i sada se samo čekalo kada će Kolinda pogriješiti. I dočekali su. Ako sruši Kolindu, Plenković se može slobodno okruniti jer će kompletna vlast biti u njegovim rukama.

Točno si mogu vizualizirati Jandrokovića kako sija od sreće dok kruni Plenkovića na Markovom trgu! No, šalu na stranu, rušenje Kolinde značit će kraj priče o Jadran-Baltiku, a kraj te priče znači kako će Hrvatska, točno na crti želja Bruxellesa i Njemačke, biti ponovno okrenuta primarno zapadnom Balkanu.

Plenkovićeva ideja da Hrvatska bude dio užeg tima najjačih zemalja Unije smiješna je, to je iz niza razloga nemoguće. Hrvatskoj je realno namijenjena uloga u zapadnom Balkanu. Njemački plan glede zapadnog Balkana, koji je ovoga ljeta u Trstu pojašnjen, jasno o tome govori i rušenjem Kolinde propast će i zadnja ideja da se Hrvatska izvuče iz "regiona“!

Vučićev posjet, gledano iz perspektive običnog čovjeka, uznemirio je i dotakao stare rane. Vučićev posjet nas je po nekim njegovim izjavama ponizio, čekali smo kao u kakvoj utakmici kada će mu barem netko reći pola rečenice onoga što bi mu svaki Hrvat istresao u lice, ali to nismo dočekali.

I to je rana koja će teško zarasti. Ali taj osjećaj nadmoći koji je Vučić pokazivao ne izlazi iz toga što je nadigrao hrvatsku predsjednicu, taj osjećaj izlazi iz činjenice da je Milorad Pupovac nakon 2000. godine, osim u Karamarkovoj, bio dio svake HDZ-ove vlade. Čak i ove Vlade, kada njegovi glasovi uopće nisu bili nužni za parlamentarnu većinu.

Sumrak elementarne pameti - Pupovac u Vladi i HNS-ovac u New Yorku

Andrej Plenković uzeo je Pupovca u Vladu na crti svog uvjerenja i šteta koja se zbog toga plaća nemjerljiva je s bilo kojom Kolindinom nepreciznošću. No te istine u medijima nema.

Naime, u ovoj poziciji u kojoj se nalazi nema zakona kojega interesima hrvatskih Srba neće Pupovac prilagoditi, nema relevantne institucije u kojoj nema svoje ljude, nema političkog procesa u kojemu ne sudjeluje - opet promičući interese manjine koju zastupa! I to mu ne treba zamjeriti, ta on je u prvom redu čelnik srpske zajednice u Hrvatskoj, naravno da će svaku priliku koristiti da radi u interesu hrvatskih Srba.

Zašto ne bi izdavao srpske Novosti, koje iz tjedna u tjedan vrijeđaju elementarne osjećaje ovoga naroda, kada mu to ova ista Vlada dopušta! I to financira! Pa nije lud da te novce odbije! Pogledajte mjesta u državnim tajništvima koja drže njegovi ljudi! Pogledajte zahtjeve i prohtjeve koje Aleksandar Milošević drži u programskom vijeću HTV-a! Kao da je televizija njegova! I sva moguća pitanja sa Srbijom odvijaju se pod permanentnim patronatom Pupovca koji zapravo drži većinu Plenkoviću. Tako je bilo i dva mandata sa Sanaderom.

Činjenica da je Plenković uveo Pupovca u Vladu mimo izborne matematike - dugoročno je krajnje opasna, jer stvara uvjerenje kako svaka hrvatska vlast doslovno mora imati SDSS u svojim redovima, inače je radikalna i neprihvatljiva. U najmanju ruku isključiva! Ta je kletva stigla svojedobno i Karamarka. Prema tome, glede hrvatsko-srpskih odnosa Kolindin gaf ne znači ništa, naš je glavni problem i politička frustracija to što mi trpimo i trpjet ćemo posljedice Plenkovićeve nerazumnosti kod uvođenja Pupovca u Vladu. Jer to nije samo formalno podržavanje Vlade, to je stavljanje svojih ljudi u politički, društveni i financijski krvotok ove države. I dakako, onda i djelovanje sukladno vlastitim interesima u svim tim resorima. Ta će cijena biti iznimno visoka, ali se odvija ispod radara i javnost u tom kontekstu malo što vidi i razumije.

Cijena održavanja na vlasti u ovakvoj konstelaciji plaća se, kako vidimo, na primjeru budućeg generalnog konzula u New Yorku i glede suradnje s HNS-om. To da mi dočekamo da uistinu sjajan diplomat Andrej Plenković pristane da čovjek sa srednjom školom, koji pojma nema o diplomaciji, koji otvoreno prezire američkog predsjednika, postane generalni konzul hrvatske države u New Yorku - sumrak je elementarne pameti. Sve je to cijena ovako skrpane koalicije, koja iz dana u dan jede supstancu HDZ-u koji očito ne razumije što sam sebi radi.